



HÍRMONDÓ

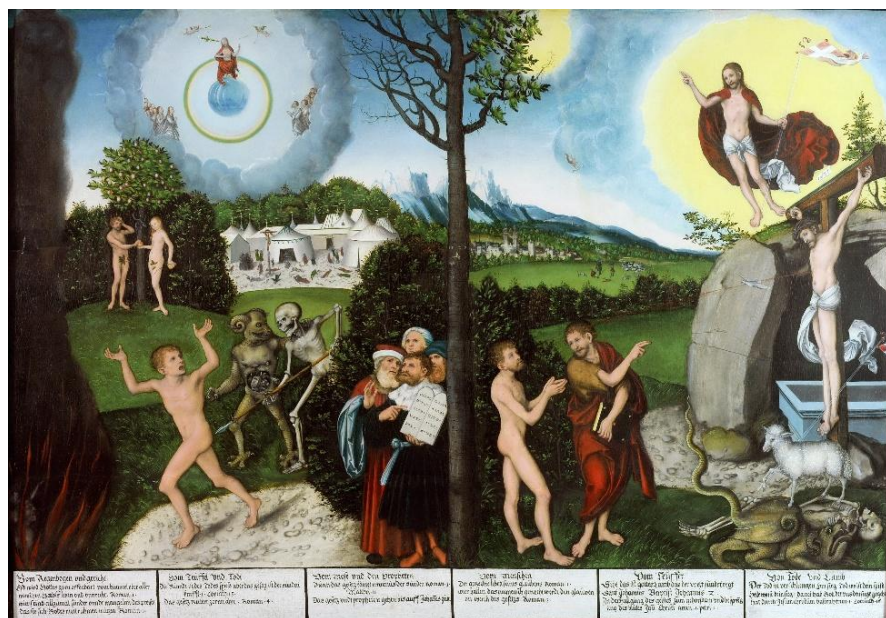
A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXV. évf. 3. szám • 2026. október

„Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.” (Gal 5,1)

Pál apostol nem általában az ember szabadságáról beszél, hanem az ember megszabadított voltáról. Amikor a szabadságról általában beszélünk, gondolhatunk a döntés szabadságára, az önrendelkezés lehetőségére vagy éppen a külső kényszerektől való függetlenedésre. A keresztyén ember tapasztalata azonban Krisztus szabadító cselekedetének ajándékáról tanúskodik.

Sőt, a Pál által leírt szabadság nem csupán a kötöttségeinktől való függetlenség, hanem bennünket is megváltoztató valóság. *Luther Márton* a Galata-levél magyarázatában éppen arra mutat rá, hogy amíg az emberi, általános szabadság gyakran a külső szabályok és korlátok megváltoztatására törekszik, addig a keresztyén szabadságban maga az ember változik meg. Krisztus szabadító cselekedete és a Szentlélek munkája által ugyanis az, amit korábban kényszerből, félelemből vagy érdemszerzés reményében tettünk, immár a szeretet szabad cselekedetévé válhat.



A reformáció hónapjában különös hangsúlyt kap Pál apostolnak ez az üzenete. Hiszen a reformáció egyik központi felismerése éppen az volt, hogy az ember nem saját érdemei és cselekedetei által nyeri el Isten kegyelmét, hanem egyedül Krisztus által. Ezt az örömhírt jeleníti meg *Lucas Cranach*, *Luther* kortársa is Törvény és evangélium című festményén.

A festményt két részre osztja egy fa, amelynek egyik fele kiszáradt, a másik pedig zöldell és él. Az egyik oldalon a törvény által leleplezett,

a bűn és a halál hatalmával szembesülő embert látjuk, a másikon pedig Krisztust, akinek kereszthalála és feltámadása az üdvösség reménységét hirdeti. A festmény abba az élettapasztalatba vonja be szemlélőjét, amely a keresztyén ember alapvető tapasztalata, hogy amit önmagáért nem képes megtenni, azt Isten Krisztusban megteszi érte. A reformáció örömhíre ezért ma is arról szól, hogy szabadságunk alapja nem saját önfelszabadításunk, hanem Krisztus megváltó műve.

Pál apostol a megszabadítás örömhíre mellett az állhatatosság fontosságára is figyelmeztet. „Álljatok meg tehát szilárdan!” A Krisztustól kapott szabadságban ugyanis meg kell maradnunk. Ez a szabadság azonban nem feltétlenül minden függőség és kötöttség hiányát jelenti, hanem annak megváltozását, hogy ki vagy mi határozza meg az életünket. A keresztyén ember éppen azért szabad, mert Krisztushoz tartozik. Ez a szabadság pedig szolgálatra hív, de nem szolgálásra. Míg a szolgaság kényszerből fakad, addig a szolgálat a szeretet szabad cselekedete. Ahogy Pál néhány verssel később fogalmaz, „szeretetben szolgáljatok egymásnak” (Gal 5,13).

A Krisztustól kapott szabadság így nem önmagunknál ér véget, hanem a másik ember felé forduló szeretetben teljesedik ki.

▪ *Jávori Fülöp beosztott lelkész*

TÁJÉKOZTATÁS PRESBITERI ÜLÉSEKRŐL, KÖZGYŰLÉSRŐL

Az egyházközség közgyűlése 2026. augusztus 23-án tartott ünnepi ülésén:

- ❖ megállapította, hogy a Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomban 2026. augusztus 23-án *Keczkó Pál*, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke lelkésszé szentelte *Jávori Fülöpöt*.

A Presbitérium 2026. augusztus 31-én tartott ülésén:

- ❖ döntött a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola (továbbiakban: Intézmény) igazgató-helyetteseinek (2 fő) személyéről, valamint megbízásuk idejéről;
- ❖ elfogadta az Intézmény Szervezeti és Működési Szabályzatának módosítását;
- ❖ elfogadta az Intézmény Pedagógiai Programját;
- ❖ elfogadta az Intézmény Házi rendjét;
- ❖ tájékoztatót hallgatott meg a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség első félévének (1. és 2. negyedévi) gazdálkodásáról;
- ❖ tájékoztatást kapott a Borbányai imaház terveiről;
- ❖ jóváhagyta a Mandabokorban kialakításra kerülő parkolók terveinek elkészíttetését;
- ❖ döntést hozott az Evangélikus Nagytemplom kiemelt beruházási pályázatának benyújtásáról;
- ❖ tájékoztatót hallgatott meg az Egyházközségben tervezett műszaki tartalmú beruházásokról;
- ❖ döntött az Egyházközség V. körzete területén található Váci Mihály Iskola épületének értékesítéséről.

A Presbitérium 2026. szeptember 20-án távzavazással:

- ❖ hozzájárult ahhoz, hogy *Jávori Fülöp* beosztott lelkész a Széna tér 6. szám alatti Kistemplom szolgálati lakásában lakjon életvitelszerűen.

Zsarnai Krisztián
igazgató lelkész

Veczánné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

JÁVORI FÜLÖP LELKÉSZ SZENTELÉSE

Örömteli és emlékezetes eseménynek lehettünk résztvevői augusztus 23-án, vasárnap délután a Nagytemplomban. *Jávori Fülöpöt*, a rozsréti evangélikus gyülekezetből indult fiatal testvérünket a nagyszámban megjelent lelkészek, az egyházkerület és az egyházmegye vezetői, gyülekezeti közösségeik képviselői, gyülekezeti tagok, családtagok és meghívott vendégek körében szentelte fel lelkésznek *Keczkó Pál*, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke.

Az alkalom ünnepélyes bevonulással és az „Erős vár a mi Istenünk” evangélikus himnuszunk lelkes, az egész Nagytemplomot betöltő eléneklésével kezdődött. A lelkésszentelési liturgiában Püspök úr mellett *dr. Orosz Gábor Viktor* teológusprofesszor, az Evangélikus Hittudományi Egyetem egyetemi tanára, és Fülöp rozsréti indító lelkésze, *Sztankó Gyöngyi* nyugalmazott lelkész is szolgált.



Püspök úr az ünnepi meghívón is szereplő, Fülöp által választott igeversek alapján végezte igehirdetését: „*Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!*” (Zsolt 37,4) Prédikációjában kiemelte, hogy Fülöp már korábban is sokféle módon szolgált az Urat, így a lelkésszé szentelésével csak a lelkészi szolgálata kezdődik most el. Beszélt a családi indíttatásáról, az áhítatok, közös imádkozások, éneklések, édesapja kántori szolgálatának jelentőségéről az Istenhez való odafordulásában. Elmondta, hogy hosszú imaharc előzte meg a döntését, hogy Fülöp Nyíregyházán, szülővárosában kezdheti meg lelkészi szolgálatát, így ez nemcsak a körülmények, hanem az Úr akarata is volt: „Ő valóságos személyként vezetni akar, erősít, és megadja a kellő erőt is a szolgálatához.”

Az igehirdetést követően hitvallásként Fülöp a Niceai Hitvallást mondta el, majd az ünnepélyes eskütétel hangzott el, melyet kézfogással is megerősítettek. Ezután a szolgatársak áldását fogadta az újonnan felszentelt lelkészünk, és végezetül felhangzott az ősi *Confirma* megrendítően szép éneke. A befejező oltári szolgálat záró imádságát *Jávori Fülöp* lelkészünk mondta el, s a

gyónás és a bűnvallás után közös, mozgó úrvacsoravételre volt lehetőségünk a lelkésszentelési istentisztelet méltó megkoronázásaként.



Az ünnepség egyházközségünk közgyűlésével folytatódott, melyet *Veczánné Repka Jolán* felügyelő asszony nyitott meg. Megállapította a közgyűlés határozatképességét, és kérte *Jávori Fülöp* lelkésszé szentelésének tényét a közgyűlési jegyzőkönyvben rögzíteni, majd bejelentette a köszöntéseket.

Elsőként *Keczkó Pál* püspök úr röviden köszöntötte a szentelésen nagy számban megjelent fiatal lelkész kollégákat, méltatva azt a lendületet, erőt és elkötelezettséget, amivel ezen a módon is építik a Krisztus egyházát. Erre biztatta a most felszentelt szolgatársát, Fülöpöt is, életére és szolgálatára Isten gazdag áldását kérve.

Fábry György, az Északi Evangélikus Egyházkerület felügyelője köszöntőjében a folytonosságot emelte ki, amit a fiatal lelkészek képviselnek: a „megújítva megőrzés” fontosságát és a dinamizmust, megújulást az ifjúság részvétele, megszólítása által. Ezután Püspök úrral közösen átadták Fülöpnek az északi egyházkerület ajándékát.

Sztankó Gyöngyi lelkésznő köszöntésében hálát adott azért, hogy Fülöpöt a megkeresztelésétől kezdve a konfirmálásán keresztül egészen mostanáig végig kísérhette, és megköszönte a rozsréti gyülekezetben kántorként, gyermek- és ifitáborok résztvevőjeként, majd vezetőjeként végzett sokrétű szolgálatát, párhuzamot vonva keresztelési igéje (Fülöp diakónus és az etióp kincstárnok találkozása) és Krisztus evangéliumának hirdetésére elkötelezett szolgálata között. Isten áldását kérte lelkészi hivatására, életére.

Horváth-Hegyi Áron, gyülekezetünk parókus lelkésze a gyülekezet nevében és egyben keresztapaként, de immár lelkész kollégaként is szeretettel köszöntötte Fülöpöt, átadva számára a gyü-

lekezet ajándékát, sok egyéb „lelki muníció” mellett egy kollárt és egy igés táblát. Megerősítette, hogy a mostani ünnepi alkalom, a lelkésszé szentelése a külső elhívás része, a belső elhívás már korábban megtörtént. Kérte, hogy teljesítse Isten akaratát, aki őt erre a szolgálatra elhívta.

Zsarnai Krisztián, a Hajdú-Szabolcsi egyházmegye esperese örömét fejezte ki amiatt, hogy Fülöpöt egyházmegyénkbe helyezte ki Püspök úr, és elnöktársával, *Veczán Lászlóval* együtt átadta számára az egyházmegye ajándékát. Ezután a Zsarnai és a Horváth-Hegyi család tagjai „Az ÚR áldjon meg téged” kezdetű csodálatosan szép énekkel köszöntötték Fülöpöt.

Smidéliusz Gábor, a Deák téri gyülekezet lelkésze – Fülöp ott töltötte a 6. évet – egy természetes dobozban a „Convol” nevű játékot hozta ajándékba Fülöpnek, amit közösségben kell játszani. A játék célja Krisztus keresztyje, ami az origó, a középpont. Isten áldását kívánta élete ezen új állomására, és ígérte, hogy imádságban fogják hordozni az itteni szolgálatát. A Deák téri gyülekezet tagjai és a szolgatársak az „Uram, kihez mehetnénk” kezdetű, szintén nagyon szép énekkel köszöntötték Fülöpöt.

Orosz Gábor Viktor, az Evangélikus Hittudományi Egyetem professzora köszöntésében elmondta, hogy Fülöpről két dolog jutott az eszébe. Az első: a németországi tanulmányi évről készült fotón Fülöpöt a mértani középpontban állva találta, ami jelképes jelentőségű. A másik, ami Fülöpről eszébe jut, a türelem, ami Jézus hosszútűrésére emlékezteti őt. Érdeemes lenne kutatás tárgyává tenni, hogy az utóbbi 100 évben melyik egyházközség adta a legtöbb lelkészt az Evangélikus Egyháznak?



Jávori Fülöp immár felszentelt lelkészként megköszönt mindent mindenkinek, minden szót, minden éneket. Köszönetet mondott a hosszú útért, amit megtett, és azért, ami még előtte áll. Az Istenben való gyönyörködés fontosságára hívta fel minden jelenlévő figyelmét. Megköszönte mindenkinek, aki valamivel hozzájárult ehhez az ünnepi alkalomhoz. Köszönetet mondott az Északi Egyházkerület püspö-

kének és lelkészeinek, a Nyíregyházi Egyházközség vezetőségének, *Sztankó Gyöngyi* lelkésznőnek, aki példát adott számára a türelemre, és az emberekhez való odafordulásra. Megköszönte az orgonistának – úgy is, mint volt tanárának – a szolgálatát, és minden jelenlévőt meghívott a Gyülekezeti Házban előkészített szeretetvendégségre.

Veczánné Repka Jolán felügyelő asszony a közgyűlés bezárása után ismertette a kivonulás rendjét, s szeretettel kérte az ünneplő közösséget a további köszöntések, jókívánságok terített asztalok melletti személyes átadására a Gyülekezeti Házban. Urunk gazdag áldása legyen felszentelt lelkészünk életén és szolgálatán!

▪ *Márk Borbála jegyző* ▪ Fotó: Gazdag Tibor

JÁVORI FÜLÖP BEMUTATKOZÁSA



Fotó: Gazdag Tibor

A gyülekezetben a hazatérők táborát erősítem, hiszen Nyíregyházán születtem és nőttem fel. Most pedig, ordinációmát követően itt, a nyíregyházi evangélikus gyülekezet I. és IV. körzetében kezdek meg lelkészi szolgálatomat. Nem a személyemnél szeretném kezdeni a bemutatkozást, hiszen ez a gyülekezet évszázadokra visszamenőleg megtartó, hitvalló háttérrel jelent számomra. Ebből a közegeből indulhattam.

Nyíregyházán mindig is több hang szólalt meg. A nyíregyházi gyülekezet mindig is figyelt az elődök, az idősebb generációk, a korábbi lelkészgenerációk és hitvallók szavára. Itt mindig volt valaki a lelkészek, gyülekezettagok, vagy családtagok közül, aki mesélt nekem a gyülekezet történetéről. Az én nagymamám nagymamájának a nagymamája, vagyis hat generációval korábbi ősanyám mesélte az unokáinak, hogy hajnalban indultak el Bodrogkeresztúrra, hogy köveket szállítsanak a templom építéséhez. Ez a történet az én nagymamám elbeszélése révén maradt fenn a családukban.

Visszatérni Nyíregyházára és itt lelkészként szolgálni számomra ezért eddigi tapasztalataim szerint a történetekről szól, amelyek Isten szeme előtt, Isten jelenlétében zajlanak. Ahogyan Luther teológiájában is hangsúlyos, az ember Isten előtt áll.

Talán sokan hallották már azt a megközelítést, hogy a lelkész maga is tagja a gyülekezetnek. Ezt a gondolatot nyíregyháziként, most visszatérve, talán kétszeresen is megélhetem. Egyrészt azért, mert ennek a gyülekezetnek mindig is tagja voltam, és úgy érzem, az is maradok. Másrészt azért, mert lelkészként, különleges feladatokkal és más felelősséggel ugyan, de Luther-kabátban is a gyülekezet tagjaként lehetek jelen.

Néhány szóban arról is szeretnék számot adni, milyen út vezetett idáig. 1998-ban születtem Nyíregyházán. Iskoláimat a Nyíregyházi Kodály Zoltán Általános Iskolában és a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban végeztem, majd 2018-ban kezdtem meg teológiai tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen. Emellett tanulmányokat folytattam a Heidelbergi Egyetem Teológiai és Filozófiai Fakultásán, a Heidelbergi Egyházzenei Főiskolán, valamint a római Valdens Teológiai Fakultáson.

Teológushallgatóként a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodája ökumenikus és külügyi osztályának gyakornoka voltam. Külföldi ösztöndíjaim és tanulmányaim során számos meghatározó élménnyel gazdagodtam, és időközben a Lutheránus Világszövetség munkájába is bekapcsolódhattam, amelyben azóta is részt veszek. Nagy élményt jelentett, hogy 2022-ben részt vehettem az Egyházak Világtanácsának karlsruhei 11. nagygyűlésén. Hiszek abban, hogy a gyülekezeti munkát jelentősen gazdagíthatják azok a találkozások, amelyek során a világ különböző részeiről érkező keresztyénekkal, evangélikus testvéreinkkel kölcsönösen megoszthatjuk egymással szolgálati tapasztalatainkat és hitünk megélésének különböző formáit.

Az ifjúsági munka ugyancsak fontos számomra. Úgy gondolom, hogy szolgálatunkban különös figyelmet és időt kell szentelnünk a fiatalabb nemzedékeknek. Így veszek részt a Szélrózsa evangélikus ifjúsági találkozó szervezésében munkaágvezetőként, ahol a nemzetközi sátor (International Tent) vezetőjeként a külföldi vendégek érkezéséért és részvételéért felelek. A Szela ifjúsági hétvégének a kezdetektől fogva teológus segítője vagyok, és az egyházzenei utánpótlás nevelésében is örömmel veszek részt az Evangélikus Kántorképző Intézetben, ahol évről évre taníthatok. Az evangélikus közösségi életnek egy másik, sportosabb oldalát is megismerhetem az Erős Vár Futball Klub edzésein és mérkőzésein. Úgy gondolom, hogy ez a közösség különösen szépen tükrözi evangélikusságunk felszabadult, örömteli oldalát, amelyet magam is jó szívvel élek meg.

Hatodéves gyülekezeti gyakorlatomat a Pesti Evangélikus Egyház Deák téri gyülekezetében töltöttem. Ez az időszak különösen meghatározó volt számomra a lelkészek közötti együttműködés, az egymásra figyelés és a közös szolgálatban megélt felelősség miatt, amelyekből sokat tanulhattam, valamint a gyülekezet gazdag egyházzenei élete révén.

Tanulmányaim során és a lelkési szolgálatba indulva is különösen fontosnak tartom az Istenre figyelést: „Az Úr [...] fölserkenti fülemet, hogy hallgassak, miként a tanítványok.” (Ézs 50,4)

▪ Jávori Fülöp beosztott lelkész

75 ÉVES A BORBÁNYAI TEMPLOM

Szeptember 6-án ünnepi istentiszteletre gyűlt össze a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség borbányai közössége, hogy hálát adjon a templom felszentelésének 75. évfordulójáért. Az Isten házáat 1951. szeptember 2-án dr. Vető Lajos püspök szentelte fel. A templom építésének idején Megyer Lajos volt a gyülekezet rész lelkésze. Az épület különlegessége, hogy Sándy Gyula, a magyar evangélikus templomépítész meghatározó alakja számára ez volt az ötvenedik felszentelt templom. Az ő tervei alapján épült fel azokban az évtizedekben a térségben a kálmánházi és a nyírszőlősi evangélikus templom is.



A borbányai közösség a nyíregyházi egyházközség III. körzetéhez tartozik – a lelkési szolgálatot már öt éve Horváth-Hegyi Áron végzi, folytatva elődje, egyben apósa, Adámi László munkáját. Az ünnepre szépen megtelt a mintegy nyolcvan férőhelyes templom, az udvarban pedig szokatlanul sok autó jelezte, hogy nemcsak helyből, hanem Nyíregyháza más részeiből és a körzetből is sokan érkeztek – többek között olyanok is, akik gyermekkorukban jelen voltak a templom felszentelésén.

Az ünnepi igehirdetés szolgálatát *Zsarnai Krisztián* esperes-igazgatólelkész végezte. Az igehirdetés alapigéje az 1Kir 9,3b volt, amely a templomszenteléskor is elhangzott: „*Megszentelem ezt a templomot, amelyet építettél, hogy ott legyen az én nevem mindörökké. Ott lesz a szemem és a szívem is mindenkor.*” Az esperes nem csupán az elmúlt háromnegyed évszázad eseményeiről beszélt, hanem a folytatásra is ráirányította a figyelmet. Arra bátorította a híveket, hogy van értelme küzdeni, imádkozni és reménységgel tervezni. Ez különösen is időszerű a borbányai gyülekezetben, ahol lassan egy évtizede él az imaház építésének álma. A tervezett közösségi tér jól kiegészítené a templomot: helyet adhatna gyermekfoglalkozásoknak, hétközi rétegalkalmaknak, gyülekezeti napoknak és szeretetvendégségeknek. Jelenleg ezek megtartására leginkább csak jó időben, a tágas templomkert fái alatt nyílik szerény lehetőség.



Az istentiszteleten az egyházközség, az egyházmegye és a templomban vasárnap délutánként istentisztelet tartó református közösség képviselői is köszöntötték az ünneplőket.

Különösen személyessé tette az alkalmat, hogy jelen volt *Megyer Márta*, a templomépítő lelkész lánya, aki *dr. Vietórisz Józsefnek* az alköletételre írt versét,

édesanyja megzenésítésében, orgonakisérettel szólaltatta meg.

Adámi László nyugalmazott lelkész a templom és a közösség történetét idézte fel. A borbányai evangélikus templom építésének gondolata már 1939-ben megszületett, amikor a gyülekezet – nagy szegénysége ellenére – elhatározta, hogy templomot emel. A háború és az infláció miatt az építkezés csak 1949-ben indulhatott el. A munkából a gyülekezet tagjai kétkezi munkával, adományokkal és önkéntes szolgálattal is jelentős részt vállaltak. Az elmúlt 75 év során több felújítás és fejlesztés történt, köztük új kerítés, belső festés, villamoshálózat-csere és korszerűbb fűtés kialakítása. A templom azonban nemcsak épületként maradt meg: ma is egy kitartó, élő közösség otthona, ahol hétről hétre összegyűlnek Isten ígéje körül, és gyermekmissziós alkalmakat is tartanak.

Visszaemlékezésében nem hallgatta el az elmúlt évtizedek nehézségeit sem, szavai mégis mindekenelőtt Isten megtartó kegyelméről és arról a reménységről szóltak, amellyel a gyülekezet a jövő felé tekinthet. A Borbányán húsz éven át szolgáló lelkész ma is rendszeresen visszatér: havonta egy istentiszteleten szolgál itt.

Az ünnepi istentisztelet úrvacsorai közösséggel zárult, majd szeretetvendégséggel folytatódott az együttlét a gazdagon megterített asztalok mellett. A 75 éves templom ünnepe így egyszerre lett hálaadás a múltért és biztatás a jövőre: hogy Isten tetszése szerint, az ő dicsőségére még sokáig otthona lehessen itt a közösségnek.

▪ *Horváth-Hegyi Áron lelkész*

A BORBÁNYAI IMAHÁZ TERVEI

A borbányai evangélikus templom mellé tervezett új gyülekezeti épület ügye az elmúlt évben ismét előkerült. A korábbi tervek még 2018-ban elkészültek, azonban a beruházás akkor – elsősorban a szükséges anyagi forrás hiánya és az időközben jelentősen megemelkedett építési költségek miatt – nem valósulhatott meg.

Tavaly az Országos Egyházhoz benyújtott 2026. évi kiemelt beruházások támogatási keretéhez kapcsolódó pályázatunk nem részesült támogatásban. Az országos Építési és Ingatlanügyi Bizottság ugyanakkor támogatta a közösségi épület létesítésének szándékát, és azt javasolta, hogy tervezői konzultáció után, újragondolt alaprajzzal ismét nyújtsuk be a pályázatot a 2027. évi keretre.



Ennek megfelelően a presbitérium döntése után Szabolcsiné Rezsőfi Ágnes tervezővel és az országos bizottság képviselőjével megtörtént az egyeztetés, és elkészült a terv átdolgozott változata. A terv része: gyülekezeti terem, teakonyha, vizesblokk, raktár és a szükséges kiszolgáló helyiségek. Augusztusra elkészült a frissített pályázati terv és költségbecslés is.

Az idei pályázatot tehát ismét benyújtottuk, jelenleg annak elbírálását várjuk. A kivitelezés költségeiből gyülekeztünk 10% önerőt vállal. Ennek előteremtésére céladománygyűjtést hirdetünk, amelyhez számítunk a kedves Testvérek támogatására és hozzájárulására. A beruházás meg-



valósulása fontos előrelépés lenne a borbányai közösség számára, hiszen a templom mellett jelenleg nincs megfelelő közösségi és szociális tér a gyülekezeti, gyermek- és családi alkalmak megtartására. Hisszük, hogy ha Isten tervében benne van az építkezés, akkor Ő el fogja hengeríteni az akadályokat, és sorra meg fognak nyílni az ajtók!

▪ Horváth-Hegyi Áron lelkész

A BÉKÉSCSABAI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET BEMUTATKOZÁSA

A középkori Békéscsaba a törökdúlás idején teljesen elpusztult. A törökök kiűzése után, 1718-ban a Felvidékről szlovák nyelvű evangélikusok érkeztek erre a vidékre a vallásszabadság és a jobb megélhetés reményében. A szabad ég alatt tartották meg első istentiszteletüket, elénekelve a magukkal hozott *Tranoscius* énekeskönyvből az „Isten nékem erőm, bizodalمام” kezdetű éneket, melyet azóta is a csabai „Erős várunkként” tartunk számon.

Előbb rőzséből font, sárral tapasztott, úgynevezett paticsfalú templomot építettek, majd 1745-ben *id. Tessedik Sámuel* lelkész buzgó fáradozása nyomán sok nehézség közepette fél esztendő alatt épült fel a Tizántúl törökdúlás utáni első evangélikus kőtemploma. Ezt 1773-ban kereszt-hajóval, 1783-ban toronnyal bővítették. Így nyerte el mai formáját.



A bőséges gyermekáldás és az újabb betelepülések következtében a gyülekezet lélekszáma a 18-19. század fordulójára meghaladta a 10 ezer főt. A 620 férőhelyes Kistemplom kicsinek bizonyult. Ekkor a gyülekezet merész, nagyszabású terv megvalósításába kezdett: 1807 és 1824 között, 17 esztendő alatt *Milecz Mihály*, *Haán János* és *Uhrin András* lelkészek vezetésével felépítették a Nagytemplomot. Ez a templom 76 méteres tornyával, 52 méteres hosszúságával, 3500 ülőhelyével a történelmi és mai Magyarország, sőt egész Közép-Európa legnagyobb evangélikus temploma. A gyülekezet lélekszámának emelkedésével a csabai „szőlőkben”, melyet a köznyelv „Jamina” néven emleget, 1875-ben épült fel a harmadik, ún. Erzsébethelyi templom Békéscsabán.

Nemcsak a Nagytemplom, hanem az itt szolgáló lelkészek és a gyülekezetünkből származó evangélikusok is öregbítették a békéscsabai gyülekezet hírnevét. Csak néhány név közülük: *dr. Szeberényi Gusztáv*, a Bányai Egyházkerület püspöke, *dr. Szeberényi Lajos*

Zsigmond esperes, *Koren Pál* esperes, *Haan Lajos* és *Dedinszky Gyula*, a város és a gyülekezet krónikáíró lelkészei. A világiak közül pedig *Gyóni Géza*, *Bajcsy-Zsilinszky Endre* nevét említhetjük meg, akik az Evangélikus Gimnázium tanulói voltak.

A kommunista fordulatig a gyülekezet élete töretlen fejlődést mutatott. 13 lelkész szolgált az egyházi élet teljes spektrumán: iskolákban, többek között egy gimnáziumban, internátusban, árvaházban, diakonissza anyaházban és szeretetotthonban. A lélekszám ekkor meghaladta a 33 ezer főt.

A Nyíregyházát és Békéscsabát összekapcsoló lelkész *Vandlik Márton* volt, aki hűséges követőjeként *id. Tessedik Sámuel* nyomdokain járt. Prófétikus prédikációiban a városi előljáróságot osztorozta. Hamisan vádolták, ellehetetlenült. Szolgálatát Csabán bezárult. De ami nekünk veszteség, az Nyíregyházának nyereség lett, mert 300 csabai családdal *Petrikovics János* hívására új otthonra leltek.

▪ *Verasztó János igazgató lelkész*

MIT JELENT SZÁMOMRA EVANGÉLIKUSNAK LENNI?

Számomra az, hogy evangélikus vagyok, ugyanolyan jelentőséggel bír, mint az, hogy magyar vagyok. A hívő evangélikus „életmódot” a magyar beszédhez hasonlóan sajátítottam el. Természetes lett számomra az igehirdetések hallgatása, az istentiszteletek látogatása, a mindennapi imádkozás, a Biblia olvasása, a vasárnapok és az ünnepnapok gyülekezetben töltése, valamint e napok „szentsége”. Szomorúsággal tölt el, hogy az utóbbi évtizedekben egyre jobban elfelejtődik az, hogy az ünnepnapokat meg kell szentelni, azaz, hogy nem úgy töltjük ezeket a munka szempontjából sem, mint a hétköznapokat.

Nagyon jó érzés bevallani, hogy evangélikus vagyok, mert tudom azt, hogy az én, a mi őseink alapították városunkat. Sok-sok áldozattal építették meg ezt a templomot, sőt iskolát is alapítottak – a Professzori Iskolát –, hogy az értelmiség képzését is megoldják már a 19. század elején. Különösen nagy öröm számomra, hogy a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium igazgatója lehettem. Vezetőként 23 éven át dolgozhattam azért, hogy újra megismertessük és elfogadtassuk az evangélikus egyház tanításait és értékeit amellet, hogy elsődleges feladatunknak tekintettük a tanulók érettségire való felkészítését.

A gyülekezethez tartozás, a gyülekezet épüléséért érzett felelősség és tenni akarás szintén az életem részévé vált. Jó látni, hogy a nehézségeink megoldásáért egyre többen teszünk önzetlenül és felelősséggel.

Hálás vagyok azért, hogy a nyíregyházi evangélikus gyülekezethez tartozom, hogy tehetek azért az Isten áldásában bízva, hogy az elődeink tárgyi és erkölcsi értékeit közösen megőrizzük és továbbfejlesszük.

▪ Babicz Gyöngyi a IV. körzet felügyelője



Evangélikusságom identitásom legfontosabb, minden más személyiségterületemet átszövő, meghatározó része. Az Úristen kegyelme által beleszületve ilyen gyökerű családba, ez az identitás mára tovább erősödött, gazdagodott. Azt vallom én is, hogy hitet, hazát és édesanyát lehetetlen cserélni.

Terjedelmi korlátok miatt csak röviden fejthetem ki témámat, ezért csak utalok arra, hogy az 1530 nyarán V. Károly császár elé terjesztett Ágostai vagy Augsburgi Hitvallás, mint akkori hitvallási irat 28 cikkét ismerem. Evangélikus, protestáns voltom miatt az utolsó 7 a legérdekesebb számomra, amelyek a katolikus gyakorlathoz képest lényeges eltéréseket emelnek ki. Így szólnak többek között a két szín alatti úrvacsoráról, a gyónásról, a miséről és az egyházi hatalomról. Ennek ellenére van bennem egy jelentős ökumenikus elfogadás, de ezt a Tízparancsolat, főként pedig a nagy parancsolatok táplálják.



Most inkább felsorolnék néhány jelenséget életem mindennapjaiból, amelyek mint csokorba szedett vadvirágok jelzik, hogy kikhez tartozom:

- Gyakran viselek Luther-rózsa kitűzőt, főleg olyan közegben, ahol kevésbé ismernek, például konferenciákon vagy tanári alkalmakon. Lerövidíti, egyértelműbbé teszi a kommunikációt. Számomra legkedvesebb a belseje: a piros szívben lévő fekete kereszt, amely a megfeszített Krisztusra és az általa nyerhető üdvösségre utal.
- A hal – görögül *ikthüsz* – Jézusunk ősi, titkos szimbóluma mára minden keresztény jelképe. Közel 50 éven át tanítottam biológiát is. A halak rendszertanának tanításakor az utóbbi mintegy harminc évben minden csoportban és osztályban ez a jelkép – hol fából, hol rajzként, mostanában fémből – volt a témaindító motivációm.
- Evangélikusságom számomra mindig kizárta, hogy életem során bármely politikai párt tagja legyek, és azt is, hogy távol maradjak a templomba járástól, még a "nehéz időkben" is. Nehéz idők – Krisztus sorsához képest?
- Újabban van bennem egyfajta tirpák-lutheri revolúció, forradalmi szemlélet, de kizárólag a hitélet jelenségeivel kapcsolatban, békés végkifejlettel. Mostanában az egyház világiasodása épít bontandó falat elé. Remélem, nem körém...

Nagyon hosszan tudnám még folytatni... Adja Istenünk, hogy legyen még rá lehetőségem! Erős várom az Úristen!

▪ Mikó Sándorné a III. körzet felügyelője



Kicsivel több, mint 20 éve vallom magam evangélikusnak, és azóta a következőket jelenti számomra:

- *Örömet*, amit az nyújt, hogy szeretve vagyok. Ebben a gyülekezetben ismertem fel Isten ígéjének üzenetéből (Jn 3,16), hogy Isten szeret, Jézus Krisztus életét adta értem, hogy örök életem legyen.
- *Békességet* Istennel, mert Jézus Krisztus kereszthalála által megszabadít bűneim következményétől, ezáltal a Szent és Igaz Istennel meg vagyok békítve. Csodálatos felfedezéseket a Szentlélekkel közösségekben olvasni a Bibliát, megismerni Istent.
- *Személyemre szóló üzeneteket* Istentől az igehirdetések hallgatása, áhítatok olvasása során.
- *Biztonságot*, mert tudom, hogy Teremtőmnek gondja van rám. Tudom, hogy legyek bárhol, bármilyen helyzetben, soha nem vagyok egyedül, Ő teljesen körülvesz.
- *Áldást* is jelent, amiért naponta adok hálát Urunknak. Isten jelenlétének megtapasztalását, amikor szűkebb közösségekben megosztjuk egymással, hogyan van jelen az életünkben a Teremtő, és hogyan munkálja azt.
- *Támogatást* a gyülekezet részéről, és imaközösséget a gyülekezeti tagokkal. Hálás vagyok Istennek, hogy az evangélikus közösségbe tartozhatok.



▪ Urbán Miklósné tanítónő, képviselőtestületi tag

EGYHÁZMEGYEI PRESBITERI-MUNKATÁRSI CSENDES NAP NYÍRTELEKEN

Fókuszban a hitvallás

Évtizedes hagyomány egyházmegyénkben, hogy csendesnapra gyűlnek össze a presbiterek és lelkészek, tavaly óta pedig már a gyülekezeti munkatársak is meghívást kapnak. Szeptember 26-án a 7 gyülekezetből érkező 100 résztvevő a Filadelfia gyülekezet nyírteleki templomában találkozott.

Egyházunkban 2026 a hitvallás és éneklés éve, ezért a hitvallás volt a fókuszban, de felzendült sok ének is hitünk megvallásáról, továbbadásáról.

Az Útmutató aznapi igéje szolgált a nyitó áhítat alapjául: „Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek...” (Mt 24,14a) Jézus a végítélet órájával kapcsolatban mondta ezt. *Malik Péter Károly* nyírteleki lelkész arra hívta fel a figyelmet, hogy az emberiség 99%-a ma már hozzájut az evangéliumhoz, de 38 millióan még nem hallhatták anyanyelvükön. A cél, hogy mindenkihez eljusson, de önmagában az, hogy valaki hallja az igét, nem elég: meghallani, befogadni kell Jézust. A kérdés számunkra ma: foglalkoztat-e, hogy elvesznek a körülöttünk élők, ha Jézus nélkül maradnak?

Hitvalló helyzetek a kereszténység történetében címmel tartott előadást *dr. Korányi András* lelkész, egyháztörténész, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora. Fogalmi tisztázással kezdte: a Szentírás tartalmazza azt, amit Isten ki nyilatkoztatott, a hitvallás pedig az, amit mi megértettünk belőle, s ez általában akkor születik, amikor az élet „kiszorítja” belőlünk. A niceai, az apostoli és az ágostai hitvallást olyan helyzetek hívták életre, melyek Isten népét közös hitvallás megfogalmazására készítették. Az egyiknek a különlegessége az, hogy az üldözések elmúltával lehetségessé vált püspöki találkozó során született, a másiknak az, hogy hosszú időn át formálódott és a keresztelési felkészítő képzés tartalomjegyzékének is tekinthető. A harmadik pedig egy vitairat, ami arról, amiben mindenki egyetértett keveset mondott, inkább a vitatott témákat taglalta. A hitvallás célja mégsem az, hogy leírjuk szavainkkal Istent, hanem hogy ámulatba essünk azon, kicsoda Ő és mit cselekszik, és imadjuk Őt – tette hozzá a professzor.

Az ebédszünetben az étkezés, valamint a kötetlen beszélgetés mellett csapatokká is kellett formálódni úgy, hogy legalább három gyülekezet tagjai legyenek együtt. A bibliaismereti vetélkedőt e sorok írója, az egyházmegye missziói fele-



tagjai legyenek együtt. A bibliaismereti vetélkedőt e sorok írója, az egyházmegye missziói fele-

lőse vezette a „Hitvalló helyzetek a Bibliában” mottó jegyében. A témával kapcsolatos fontosabb szentírásbeli történetek totó és találós kérdések segítségével kerültek elő, a jézusi iránymutató mondatokat pedig a résztvevők együtt gyűjtötték össze.

Korányi András zárszóként azt emelte ki, hogy a hitvallásnál összekapcsolódik az „én” és a „mi”, az egyén személyes tanúságtétele és a közös egyházi hitvallás.

A záró áldást Asztalos Richárd espereshelyettestől kaptuk, és a végén egy nagy kört formálva, egymás kezét fogva mondtuk el a Miatyánkot.

Adja az Úr, hogy mindaz, amit e napon átértünk, gyülekezeteink épülésére legyen! Jöjj, Szentlélek! „Mert nálad nélkül nincsen itt / A Krisztust Úrnak valló hit.” (EÉ 329)



▪ *Hulej Enikő lelkész*

ROZSRÉTSZŐLŐI CSENDES NAP

Hálás szívvel számolunk be arról, hogy október 3-án, a rozsrétszőlői Betlehem Gyülekezeti Ház fennállásának 32. évfordulója alkalmából csendesnapot tartott gyülekezetünk IV. körzete, amelyre szeretettel hívtuk és vártuk a gyülekezet tagjait.

Amikor az elmúlt évtizedekre visszatekintünk, hálás a szívünk mindenekelőtt az Úristennek, aki évtizedek óta gondot visel a gyülekezeti közösségről, és kegyelmével kísérté az itt szolgáló lelkész nőket, *Sztankó Gyöngyit* és *Kocsár-Kozma Anettet*. Hálát adunk azért is, hogy az elmúlt évtizedekben mindig voltak olyanok, akik munkájukkal, szolgálatukkal és anyagi támogatásukkal hozzájárultak a gyülekezeti ház létrejöttéhez és fennmaradásához.

Ünnepünket azonban nemcsak a múltért érzett hála, hanem a jövő felé forduló reménység is meghatározta. Jézus hívó szavára építve tekintünk előre: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan...” (Mt 11,28). Ebben a hívásban bízva szeretnénk tovább építeni közösségünket, tudva, hogy annak jövője is Isten kezében van.

Babicz Gyöngyi, a IV. körzet felügyelője köszöntésében hálát adott az elmúlt évtizedekért, és reménységgel tekintett a közösség jövőjére. Egyúttal köszöntötte *Jávori Fülöp* beosztott lelkészt is, aki *Kocsár-Kozma Anett* visszatéréséig látja el a körzet lelkési szolgálatát.

Az alkalom *Jávori Pál* énektanításával kezdődött, majd ünnepi istentiszteleten gyűltünk össze. *Kovács Erzsébet* igehirdetésében felidézte a gyülekezeti ház 32 évvel ezelőtti indulását, és hangsúlyozta, hogy Jézus ma is mindenkit magához hív, bármilyen különbözőek is vagyunk. Nem hagy egyedül terheink hordozásában, és az általa kínált igát sem kell magányosan viselnünk, hanem az ő segítségével, egymást is támogatva járhatunk közös utunkon.

Az istentiszteleten a *Gáncs Aladár Evangélikus Énekkar* szolgált dr. *Kovács László Attila* vezényletével. Hálásan köszönjük az énekkar szolgálatát, valamint *Jávori Pál* kántori közreműködését. Az istentiszteletet az Élim Evangélikus Szeretothon lakói *Balázs Edit* felkészítésével énekkel és verssel gazdagították. A fiatalabb korosztály számára pedig *Melichné Szugyiczki Edit* tartott gyermekfoglalkozást.



A gyülekezeti tagok felajánlásaiból készült szeretetvendégség alkalmat adott a kötetlen beszélgetésekre is. Eközben a résztvevők megtekinthették a Sztankó Gyöngyi által készített ünnepi díszítést is.

A szeretetvendégséget követően a megerősödés témájában hallhattunk előadást. Mivel a tervezett előadó, *Lutzke Krisztina* betegség miatt nem tudott részt venni az alkalmon, helyette *Jávori Fülöp* tartott előadást ugyanebben a témában.

Hálás szívvel tekintünk vissza az együtt töltött napra, és reménységgel várjuk a következő évfordulót, valamint az előttünk álló időszakot.

■ *Jávori Fülöp* lelkész

NYÁRI TÁBOROKRÓL BESZÁMOLÓK

Vargabokori napközis gyerektábor – Jézus a legjobb barát

Mindenki vágyik egy igaz barátira. De vajon találhatunk-e ma is olyan személyt, aki valóban a legjobb barátunk lehet? Ezt a kérdést jártuk körül a 2026. július 6–10. között megrendezett napközis táborban.

A gyermektáborunk helyszínét a vargabokori Immánuel imaház biztosította. Öt napon át 48 gyermek gyűlt össze az ige körül. Ruth könyvének keresztül nemcsak azt tanultuk meg (Ruth és Boáz példáján), hogyan lehetünk mi magunk jó barátok, hanem azt is, hogy az Úr Jézus szeretne a mi legjobb barátunkká válni.

Az ige tanulmányozása mellett énekeltünk, sokat játszottunk az udvaron, megnéztünk egy kutyapanziót, lovagoltunk, fonott kalácsot sütöttünk, horgoltunk és színeztünk.

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy szólt hozzánk az Ő igéje, és megérintette a gyermekek szívét, oltalmazott bennünket, és napfényes, áldott tábori idővel ajándékozott meg. Minden nap megtapasztaltuk szeretetének jelenlétét. Isten bőségesen megáldott minket: több gyermek is nyitott szívvel fogadta az igét, és reménységünk van abban, hogy némelyek valóban az Úréi lettek.

Köszönjük a természetbeni adományokat és a szolgálók állhatatos fáradozását! Legyen áldottá a mag, melyet elvethettünk!

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonosztól, és megtisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik.” (Tit 2,11-14)



■ Hajagos-Tóth Katalin

Rozsréti napközis gyerektábor

Ismét megrendezésre került az idei nyári evangélikus egyházi tábor Rozsrétszőlőn a Betlehem Gyülekezeti Házban. Népés volt a táborozók csapata. A kicsik mellett voltunk néhányan nagyobbak, akik segítettünk a napi feladatokban. A napközis tábor jó hangulatban telt, ahol a résztvevőkre színes és tartalmas programok vártak: zenés áhítatok és igehirdetések segítették a lelki feltöltődést. Emellett a gyerekek lovaskocsikázáson vehettek részt, saját vattacukrot készíthettek, valamint kreatív foglalkozásokon is kibontakoztathatták tehetségüket. A friss, finom tízórait követően az ebédet közösen, helyben készítettük el, ami még jobban összekovácsolta a csapatot: jó hangulatban teltek a főzések. A közösségi élmények és a hitben való megerősödés egyaránt emlékezetessé tették a tábort minden résztvevő számára.



▪ Kocsis Helga kossuthos segítő



Mandabokori napközis gyerektábor – Isten ismer Téged és gondoskodik rólad

Július 20-24. között Mandabokorban idén nyáron is megrendezésre kerülhetett a napközis tábor közel 90 gyermek részvételével. A tábor központi gondolatát olyan bibliai történetekkel igyekeztünk elmélyíteni, melyekben egy-egy állat fontos szerepet tölt be. A világ annyi mindent kínál, de igazán biztos alapja az életünknek az egy igaz Istenbe vetett hit, mely által bizonyosságunk és békességünk lehet: hit által Isten gyermeke vagyok és örök életem van. Isten eme kínálatát tártuk a gyermekek elé.

A reggeli torna és a kincskeresés a testet ébresztette, az igei tanítás a Szentlélek által a lelket, a gondolatokat mozgatta meg. A tanítások Jézus jeruzsálemi bevonulásának és Péter tagadásának történetéről, a csodás halfogásról, az elveszett bárányról szóltak, és néztük az ég madarait, hogyan gondoskodik róluk is a mennyei Atya.

A tanítás előtt minden nap vendégünk volt egy zoológus, aki a történetekben szereplő állatokról mondott sok-sok érdekességet, és mutatott képeket. A kézműves foglalkozások is a hallottak elmélyítését voltak hivatottak elősegíteni. Készült hozsánna koszorú, hal, madár, bárányos legelő és tükrös szív. A hét folyamán tanult aranymondásokat az utolsó napon ódon papíron viaszpecsétetes formában – mint egy oklevél – vihették magukkal a gyerekek.

Sokat énekeltünk, játszottunk kint-bent, vendégünk volt a Nyíregyházi Mentőkutyás Egyesület. Ismereteket gyűjthettek a gyermekek a felelős állattartásról, illetve az állatkerti munkáról is. A horgászfelszerelések kipróbálása minden korosztálynál népszerű volt. A délutáni programok része volt még bábjáték, szabadulószoza és akadálypálya is.

A tábor utolsó napja adott lehetőséget az énekek és aranymondások summázására, ismétlésére és a zárójutalmak átadására. A gyermekek magukkal vihették többek között az ICTHYS jelképet, hogy ez is segítsen emlékezniük: „*Higgyétek, Jézus a Messiás, az Isten fia, és e hit által életetek legyen az Ő nevében.*”

Hálásak vagyunk az Úrnak a jó időért, a sok finomságért, a sok segítőért a csoportokban, konyhai munkában, takarításban, előkészületekben és minden más területen is! Jó volt látni a sok visszatérő táborozót és az új arcokat is. És nagy öröm visszahallani, hogy némely otthonban még a fürdőszobából is a tábori énekek dallama szűrődik ki.



▪ Márfoldiné Gál Krisztina gyermekmunkás



Mandabokori ifjúsági és konfirmandus tábor

Június 20-án gyülekezeti asztalközösséggel kezdődött az idei ifjúsági és konfirmandus tábor, közel 30 fiatal részvételével. A programok során kiemelt figyelmet fordítottunk arra, hogy a résztvevők mind testben, mind lélekben feltöltődve, az igével és egymással kapcsolatot teremtvé kerülhessenek közelebb Krisztushoz.

Minden napot testmozgással kezdtünk, majd a kiadós reggeli után a délelőtti áhítatok alkalmával olyan témákat tanulmányozhattak a fiatalok, mint: Isten szól hozzám; Jézus a Megváltó; Bűnbocsánatból élet. Az áhítatokat minden alkalommal kiscsoportos beszélgetések követték, ahol a fiatalok őszintén megoszthatták gondolataikat, kérdéseiket és személyes tapasztalataikat.

A lelki programok mellett csapátépítő játékok, közös feladatok és kreatív foglalkozások tették színesebbé a hetet. A fiatalok többek között bögrét festettek, keresztény bingót játszottak, valamint egy imaséta is lehetőséget nyújtott az Úrral való kapcsolatteremtésre. A szabadidőben pedig a kinti programok, mozgás és kötetlen együttlét adtak lehetőséget a kikapcsolódásra.

Az estét közös énekléssel és áhítattal zártuk. Ezeken az alkalmakon olyan kérdésekkel és témákkal foglalkoztunk, mint: Hová mehetnék?, valamint szó volt a bizonyágtevő életéről, és arról is, hogyan tudjuk mindazt, amit Istentől kaptunk, megőrizni, megtartani és továbbadni.

Hálásak vagyunk ezért a közösen eltöltött hétért, és bizakodunk abban, hogy a héten elhangzott igei magvak meggyökereznek a fiatalok szívében és sokszoros termést hoznak mind a saját, mind pedig a mások életében.



■ Hibjánné Szuchánszki Petra ifjúsági vezető



5 napos klubok Vargabokorban és Borbányán

Idén is izgalmasra sikeredett az 5 Napos Klubok indulása. A dátum már rég ki volt tűzve, mert csak egy olyan hét volt, ami Ági néninek és nekem is szabad volt. De nem volt egy segítő sem, pedig reménykedtünk, hogy több gyermeket várhatunk, mint amivel ketten elbírnánk... És az Úr kirendelt segítőket.

Épp egy külföldi missziós szolgálatra robogtam, amikor jött az első hír: *Balogh Anna* jönne Lövőpetriből segíteni, ha befogadjuk magunkhoz. Nem ismertem, de egy ilyen ajánlatot Ági nénitől lehetetlen visszautasítani. Beleegyeztem, hogy egy hétig nálunk fog lakni. Tudtam, hogy Apa akkor majd csendeshéten szolgál, így még több hely is jut neki, mint amennyi szükséges. Megszólítottam *Gombos Esztert* Kálmánházáról, és ő is vállalta a feladatot. *Lekli Noémi* Nyíregyházáról nekem is meglepetésszámba ment. És jöttek a gyermekek, a két helyszínen, Borbányán és Vargabokorban 40 gyerek fordult meg az 5 nap alatt. A témasorozat címe "A nagy változás" volt: hogyan jutottak különböző rendű-rangú-nemzetiségű emberek élő hitre az élő Istenben és az Ő

Fiában, a mi Urunkban, Jézus Krisztusban. A missziós történet *Amy Carmichael élete* volt, aki ezért a hitért hátrahagyta angliai otthonát, hogy Indiában gyermekeket mentsen. Reméljük, hogy a jelenlévő gyermekek életében is eljön a nagy változás, a visszatérés az élő Úrhoz, és a hitük példa lesz mások számára.

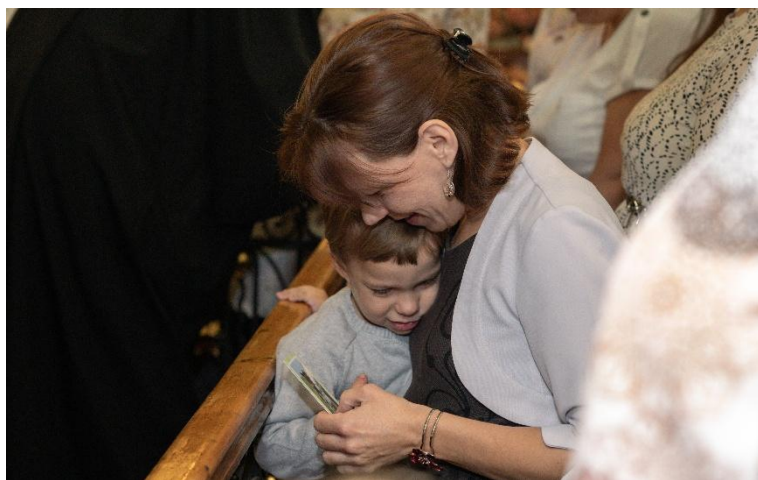


▪ *Adámi Márti hittantanár*

INTÉZMÉNYI HÍREK

Az evangélikus óvoda hírei

Óvodánkban minden évben nagy szeretettel és izgalommal készülünk az új óvodások megáldására, amely ünnepi istentisztelet keretében történik. Mindezt megelőzi a szülők és a családok meghívása és részletes tájékoztatása.



Idén szeptember 20-án a Nagytemplomban 27 új óvodásunk kapott áldást, őket a nagycsoportos óvodásaink ünnepi énekes-verses műsorral köszöntötték. A gyerekeket *Paulonné Garai Andrea* és az óvodapedagógusok készítették fel.

Az istentiszteleten *Zsarnainé Urbán Nóra* óvodai és iskolai intézményi lelkesz hirdett ígét a Lukács evangéliuma 19,1 igeverse alapján: „*És bemenvén, általméne Jerikón.*”

Az óvodások és a szülők figyelemmel hallgatták Zákeus történetét, és a Jézussal való találkozását. A megértést és a befogadást segítették a kivetítőn is jól látható képek. Fontos üzenet volt mindannyiunk számára, hogy Jézus Krisztus küldetése az elveszettek megkeresése.

Az istentiszteleten nemcsak a gyerekek, hanem az intézmény dolgozói is áldást kaptak, és az itt kapott ígés emléklapok útmutatást adnak számunkra egész nevelési évre.

Hálásak vagyunk az Úr Jézus Krisztusnak, hogy keresi a velünk való találkozást, és ha beengedjük a szívünkbe, megváltoztatja az egész életünket.

Kívánom, hogy minden család legyen nyitott a Jézussal való találkozásra! A gyerekeknek örömteli óvodás éveket kívánunk!

Erős vár a mi Istenünk!

▪ Kovácsné Mráz Ágnes óvodai intézményegység vezető

Az általános iskola hírei

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki én bennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.” (Jn 15,5)



A Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában is megkezdődött a 2026/27-es tanév. Az ünnepélyes tanévnyitó istentiszteleten részt vett *Keczkó Pál* püspök úr, aki igehirdetéssel is szolgált. Az igehirdetési alapigeként a fent említett igevers hangzott el. 453 diák és 39 pedagógus kezdte meg szeptember 1-jén a közös munkát. 57 első osztályos kapott ünnepélyes keretek között Luther-rózsa hímzéssel ellátott iskolai egyennykkendőt. A pedagógusok köre 5 új kollégával bővült, melyek közt köszönthettük iskolánk új anyanyelvi lektorát, *Zion Talazhitot* is. Munkáját megköszönve elbúcsúztattuk *Pampuch Zoltán* főigazgató urat, aki három évig volt iskolánk vezetője, és beiktatásra került a gyülekezet presbitériuma által megválasztott új főigazgató asszony, *Kolosné Csesznák Orsolya*.

A nyári szünet során megújult a tornaterem tetőszerkezete, és hamarosan egy kondiparkkal is gazdagodik iskolánk.

A zene világnapját október 5-én az áhítaton ünnepeltük meg a Vikár Sándor Zeneiskola tanárainak és növendékeinek a színvonalas koncertjével.

Iskolánkban megkezdődött a beiskolázás. Október 7-én volt a szülői tájékoztatás és iskolánk bemutatása, 14-től pedig a gyerekeknek szóló foglalkozások kerülnek megtartásra. Ezekre az alkalmakra havi rendszerességgel várjuk az iskolánkba készülő óvodás gyermekeket!

Alkalmaink megtalálhatóak az iskola honlapján is, kövessék figyelemmel! Kísérje áldás ezt a tanévet! SDG!

▪ *Hódi Eszter hittantanár*

Az intézmény új főigazgatójának bemutatkozása



Kolosné Csesznák Orsolya vagyok, a nyíregyházi evangélikus gyülekezet és presbitérium aktív tagja. Evangélikus családba születtem Nyíregyházán. Itt kereszteltek, itt konfirmáltam, itt kötöttem házasságot.

Bozorády Zoli bácsi ifjúsági óráira jártam, és máig is jó szívvel gondolok az ott megismert emberekre, a mai evangélikus gyülekezet építőköveire. Itt döbbsentem rá, hogy ne csak a felszínt lássam, hanem azt is, ami láthatatlan. Jézus örök érvényű tanításaiban megtaláltam mindent, amit kerestem. Konfirmációmra kapott ígém nagyon sok nehézségen segített már át.

„Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr, boldog az az ember, aki benne bíz.” (Zsolt 34,9)

2001 óta vagyok feleség, 2003 óta édesanya. Három gyermekünk született, jelenleg mindhárman egyetemisták. 2009-től dolgozom a Túróczy Zoltán Evangélikus Kéttannyelvű Általános Iskolában. Tanítóként, fejlesztő pedagógusként is folyamatosan képeztem magam, bővítettem pedagógiai szaktudásomat.

2026. augusztus 1-től főigazgatóként Isten olyan feladatot bízott rám, amelyben emberekért és gyermekekért tartozom közvetlen felelősséggel. Ez a hivatás megköveteli a szilárdságot. Nem lehet – és nem is kell – minden ember elvárásainak eleget tenni; számomra az egyetlen igaz út az, ha a legfelsőbb akaratnak és a tiszta lelkiismeretemnek felelek meg.

Az evangélikusság számomra a kitartást, az állhatatosságot is jelenti. Voltak nehéz és nagyon nehéz időszakok is életemben – és gondolom, lesznek még –, de összetartó család vesz körül, és az Úrban van bizonyosságom.

▪ *Kolosné Csesznák Orsolya főigazgató*

A Kossuth Gimnázium hírei

Lezajlott a 2026-os Verébtábor

Idén is megrendeztük a bejövő kilencedikesek közösségépítő táborát augusztus 24-25-én. Az első napot Szabolcs községben töltöttük: a kódfejtő vetélkedőn és az íjászon a 9. D osztály lett az első *Barta Imre* tanár úr vezetésével. Bodrogheresztúron közösségépítő játékok, *Bozorády Ildikó* iskolalelkész zenés áhítata és éjszakai túra következett, az ország legalacsonyabb kilátójá-

ből hullócsillagokat néztünk. Kedden Pálházáról kisvasúttal utaztunk Kőkapura, a Páfrány tanösvény után tóparti áhítat zárta a programot. Diákjaink felejthetetlen élményekkel, igazi közösségként tértek haza. Isten hozott benneteket a Kossuthban, kedves Kilencedikesek!



Szalagavató a Kossuthban

Szeptember 17-én és 18-án osztályonként rendeztük meg a szalagavatót. A zöld szalagot a szülők jelenlétében tűzték fel az osztályfőnökök a végzősök egyenruhájára. Az öt osztály keringőkkel, osztálytáncokkal, videókkal és közös énekkel köszönte meg tanárainak és szüleinek, hogy eljutottak az utolsó középiskolai évig. Gratulálunk végzőseinknek és osztályfőnökeiknek!



Tisztelegés névadónk emléke előtt



Kossuth Lajos születésének évfordulója előtt, szeptember 18-án a 10. B osztály képviselte iskolánkat az iskolai és a városi koszorúzáson. Az iskolai Kossuth-mellszobornál elénekeltük a Kossuth-nótát, a városi ünnepségen *Pampuch Zoltán* igazgató arról beszélt, mit üzen Kossuth öröksége a mai fiataloknak, a diákok pedig elszavalták *Vietórisz József* Kossuth című versét. A 11. évfolyam Monokon, Kossuth szülőházánál koszorúzott és megnézte a megújult interaktív kiállítást. A tanulók nagy része teljesítette a közel 10 kilométeres Monok-Szerencs gyalogtúrát, a többiek addig a tályai evangélikus templomot és a tarcali Áldó Krisztus-szobrot keresték fel. A megemlékezések ismét megmutatták, hogy a Kossuth-hagyomány ápolása összetartó, lélekemelő közösségi élmény.

XVI. Szalay Emléknep

Tizenhatodik alkalommal tisztelegtünk egykori diákunk, *Szalay Sándor* fizikus munkássága előtt október 2-án. Az üzenet idén is az volt: a nyírségi homokra is lehet szilárd tudást építeni. A 9. évfolyamosok prezentációi után a 10-12. évfolyamosok hőtani és áramlástanai bemutatókat, a végzősök lézerkísérleteket tartottak. *Kótis Zsuzsanna* (10. B) a sport fizikájáról beszélt, *Mészáros Donát* (12. B) a szegedi ELI-ALPS nyári táboráról, ahol zárótesztjével 25 felvételi többletpontot szerzett. A tornateremben az Utazó Planetárium vetített, a díszteremben a Debreceni Egyetem Műszaki Kara pályaorientációs előadást tartott. *Härtlein Károly*, a BME Prima Primissima-díjas mesteroktatója elszakította az „elszakíthatatlan” madzagot, Kis-Tóth Ágnes, az ELTE mestertanára pedig *Randevú a kozmossszal* címmel adott elő. Tóth Diána mestertanár kiemelte: a diákok lelkesedése évről évre töretlen, a cél a kísérletező szemlélet és a kreatív gondolkodás fejlesztése. A matematika-fizika tagozatra évről évre többszörös a túljelentkezés, a 2027/2028-as tanévben 10 fő kezdheti meg itt a tanulmányait.

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

A tanév első programjaként a Kállay Gyűjtemény Mohács 500 kiállítására látogattunk el. A tárlaton különleges fegyverekkel, páncélokkal és történelmi relikviákkal ismerkedtünk meg, és kipróbáltuk a szabadulósobát.

Idén is szerveztünk kerékpártúrát. Most Sóstóra biciklizztünk, ahol fagyizással koronáztuk meg a jó hangulatot.

Házi helyesírási versenyünkön az első helyen Seres Vanessza végzett, a másodikon *Marczi Zsóka*, a harmadikon *Farkas Laura* és *Miterli Hanna*.

Az Országos Evangélikus Diákönkormányzatok Találkozóján kollégiumunkat *Hajnal Balázs* és *Funda Erik* képviselték Sopronban.

Újra ellátogattunk a nyíregyházi Evangélikus Nagytemplom templomkertjébe, ahol két lánycsoportunk tisztává varázsolta az épület előtti részt, valamint a kertet.

Hagyományteremtő szándékkal focitornát szerveztünk, melyen a kezdőrúgást *Keczkó Pál* püspök végezte el. A református lelkészek, az evangélikus lelkészek, valamint kollégiumunk csapata lépett a pályára. A győzelmi serleget a mi csapatunk hódította el.

Verébavatónkon a kilencedikesekből verbuválódott csapatoknak először a belvárosban kellett tréfás feladatokat megoldaniuk, majd a kollégiumban adták elő a népszerű videójátékokat bemutató jeleneteiket.

Az idősek világnapja alkalmából műsorral köszöntöttük a nyíregyházi evangélikus nyugdíjasklub tagjait.

Az aradi vértanúkról szóló evangélikus nagytemplomi megemlékezésen a városi ünnepség keretében ének- és zenekarunk szolgált.

Kirándulást szerveztünk Tiszadobra, ahol a múzeumpedagógiai és csapatépítő foglalkozáson az Andrassy család történetét ismerhettük meg.

A Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtárban az *Utas és holdvilág – Szerb Antal* nyomában Itáliában című előadáson vettünk részt.



ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések

**„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”
„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”**



Kocsis Vince, Csúti Gergő, Balogh Mendi Lina, Kocsár Lilien Fruzsina, Domok Léonárd, Tőkési Sarolta, Fehér Benedek, Csajbók Zalán, Gáva Olivér, Kovács-Fabula Ervin, Scianguetta Mariann, Szalmási Hanna, Smidt Luca, Jaró Lili, Csernyus Ádám Dániel, Pálicz Gábor, Török Dominik, Nyiri Áron, Kotricz Laura, Végső Károly Stefán, Gabuly Péter, Pilinszki Levente Zsolt, Habos László, Bánszki Benedek, Jenei Bence

Házasságkötések

„...Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”



Karl Jurasz és Jónás Brigitta, Bacsó Máté és Zákány Barbara Klaudia, Balázs Milán és Keczkó Zsuzsanna, Fekete Bálint és Sajben Beáta, Csepcsényi Örs és Szöllősi Betti, Hraskó János és Hajdu Kinga, Horváth Roland Dominik és Zomborszki Sára, Lajtos László és dr. Molnár Dóra

Halálozások

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”



Ruzsinszki István (64), Suhajda András (71), Nagy István Andrásné Kovács Erzsébet (80), Jánosik István (71), Sztreborny Lászlóné Már földi Julianna (69), Revák Csaba (56), Veszeli András (74), Garai Istvánné Schubert Margit (96), Frankó Józsefné Spisák Ilona (76), Földesi Józsefné Mihalkó Mária (86), Toronyi Andrásné Tóth Erika Magdolna (67), Buri István György (82), Miholecz János (83), Kozák Istvánné Turcsán Katalin (81), Révész Istvánné Jámbor Ilona (71), Már földi Józsefné Tomasovszki Julianna (87), dr. Bartha Józsefné Szilágyi Erzsébet (81), Hok László (75), Gyurecskó Lajos (75), Lipták Ilona (90), Nyüsti József (69), Molnár Lászlóné Tomasovszki Julianna (78), Rónaszéki Jánosné Lippa Erzsébet (91), Vránszki Jánosné Gabulya Mária (87), Greksza János (80), Tomasovszki Zoltán (65), Petró Lászlóné Moravec Mária (60), Majoros János (86), Zatureczki Mihályné Kresztýankó Ilona (69), Juhász Miklósné Jámbor Erzsébet (94)

▪ Összeállította: Horváth Csabáné

OKTÓBER HAVI ELŐZETES

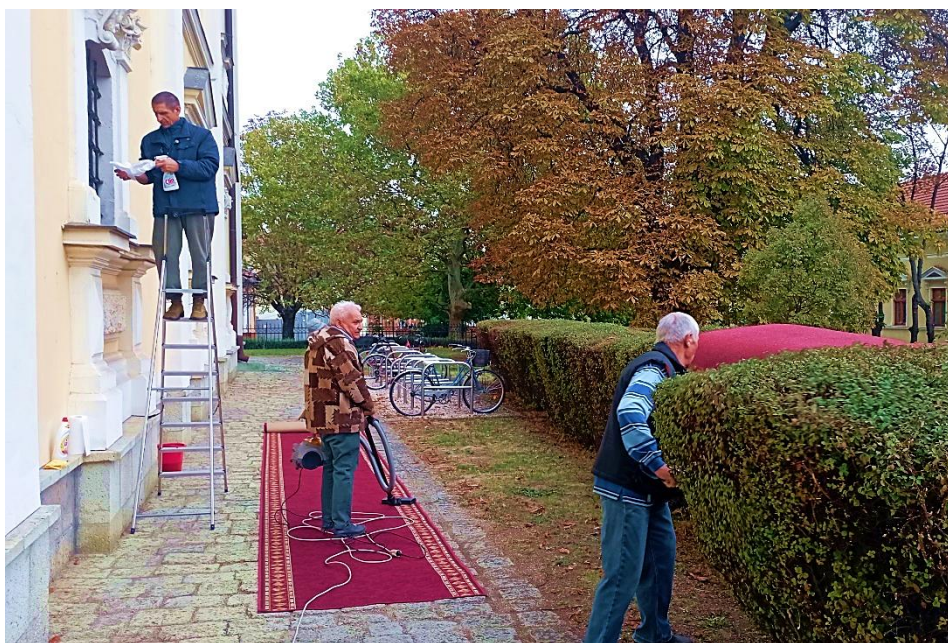
- ❖ **Október 28-30.** között (szerdától péntekig) 17 órai kezdettel **reformációi igehirdetés-sorozat**ot tartunk a Luther téri Gyülekezeti Házban *Ittész István* nyugalmazott lelkipásztor szolgálatával.
- ❖ **Október 31-én**, a Reformáció emléknapján a **református és evangélikus hívek együtt** ünnepelnek. Gyülekezés az evangélikus Nagytemplomnál 17:45 órakor. A fáklyás menet énekelve 18 órakor indul. Az istentiszteletet a belvárosi református templomban tartjuk 18:30 órai kezdettel.
- ❖ **Október 31-én** 14 órai kezdettel gyermekeknek szóló **reformációi foglalkozást** tartunk Rozsátszöllőn a Betlehem Gyülekezeti Házban.

NOVEMBER HAVI ELŐZETES

- ❖ **November 13-15.** között egyházmegyei/gyülekezeti **ifjúsági hétvége** lesz Piliscsabán.
- ❖ **November 22-én** örök élet vasárnapján a **Nagytemplomban** a 10 órakor kezdődő istentiszteleten megemlékezünk az elmúlt egyházi esztendőben elhunyt testvéreinkről.
- ❖ **November 23-27.** között (hétfőtől péntekig) **ádventi igehirdetési sorozatot** tartunk a Luther téri Gyülekezeti Házban. Az alkalmak 17 órakor kezdődnek.
- ❖ **November 29-én** Ádvent 1. vasárnapján a Nagytemplomban a 10 órakor kezdődő összgylekezeti istentiszteleten **óvodásaink ádventi műsorral** fognak szolgálni.

DECEMBER HAVI ELŐZETES

- ❖ **December 4-én** 17 órakor Mikulás-est lesz a **Vannás együttes** fellépésével Rozsrétszőlőn, a Betlehem Gyülekezeti Házban.
- ❖ **December 14–16.** között 17:30-tól adventi sorozat lesz Rozsrétszőlőn, a Betlehem Gyülekezeti Házban.
- ❖ **Decemberben adventi koncert és karácsonyi forgatag** lesz Mandabokorban **Fóris Rita és Fóris Attila** szolgálatával.
- ❖ **December 24-én,** csütörtökön **16 órától szentesti** istentiszteletet tartunk a Nagytemplomban, melyen az **általános iskolánk** diákjai **gyermekkarácsonyi műsorral** fognak szolgálni.



Hálás szívvel szeretnénk megköszönni a drága Testvéreknek az október 17-én, szombaton, a Nagytemplom felszentelésének 240. évfordulójára készülve végzett nagytakarítást!

Köszönjük, hogy sokan odaadták szívüket, lelküket, idejüket és kétkezi munkájukat azért, hogy templomunk kívül-belül megszépüljön. Köszönjük, hogy még a takarítás közös szolgálata is istentiszteletté tehetette ezt a szombat délelőttöt!

Minden segítő kézért hálás köszönet!

az egyházközség elnöksége

BANKKÁRTYÁS ADAKOZÁS LEHETŐSÉGE

Szeretettel hirdetjük a gyülekezetnek, hogy az istentiszteletek végén lehetőség van bankkártyás adakozásra is. A déli kijáratnál elhelyezünk egy terminált, amelyen előre beállított összegek – 1000, 2000, 3000 és 5000 - és „egyéni összeg” közül lehet választani, és bankkártyával vagy akár telefonnal is lehet adományozni. Segítségként ott lesz egy hozzáértő testvér. Fontos hangsúlyozni, hogy ez csak egy további lehetőség, nem váltja ki a készpénzes adakozást. Azok számára szeretnénk könnyebbséget nyújtani, akiknek így praktikusabb. ■
Zsarnai Krisztián igazgató lelkész

A **nagytemplomi** és **mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanézhetőek:

- **Weboldalakon:** nyiregyhaza.lutheran.hu; mandabokor.lutheran.hu
- **Facebookon:** facebook.com/evnyiregyhaza; facebook.com/mandabokor
- **YouTube-on:** youtube.com/MandabokoriEvangélikusGyülekezet
youtube.com/@nagytemplomnyiregyhaza

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyi Áron: +36-20/824-2795

Jávori Fülöp: +36-30/954-8220

Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487

Zsarnainé Urbán Nóra: +36-20/824-9308

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, kórházlelkészünk, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a [misi.melich@gmail.com](mailto:μισι.melich@gmail.com) e-mail-címen.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség

Lelkeszi Hivatalának címe: Luther tér 14.

Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.

Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámlaszáma:

CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2026. december 24.

Lapzárta: 2026. december 14.

Szerkesztőbizottság: György Gizella, Joó Zoltánné, Márk Borbála, ifj. Nádasi Zoltán

Felelős szerkesztők: Veczánné Repka Jolán, Zsarnai Krisztián

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik háromhavonta. Készült: A Grafit Nyomdában 700 példányban.